

Tato práce si klade za cíl popsat systém otázek a otázkových vět v češtině. Otázka je zde vymezena jako výpověď s interogativní funkcí. V první kapitole hledám pozici otázek mezi ostatními druhy komunikačních funkcí. Od hlavní funkce otázek (interogativní) a distinktivních formálních prostředků otázkových vět (např. antikadence v otázce zjišťovací nebo otázkové slovo v otázce doplňovací) lze odlišit funkce vedlejší, jako je vyjádření očekávání určité odpovědi, údivu apod., které mohou být formálně signalizovány např. slovosledem, negací nebo částicemi; zkoumám složité vztahy mezi podstatnými i vedlejšími formálními prostředky otázek a jejich funkcemi. Zabývám se také otázkami, které nemají otázkovou formu, a otázkovými větami, které neplní interogativní funkci. Ve druhé části práce jsou teoretické poznatky aplikovány při analýze otázek v televizních debatách. Výklad je tak rozšířen o informace o specifických podobách a využití interogativních výpovědí v autentickém dialogu.